

Over de diensten aanvang 10:30 uur

Datum	voorganger
11-2-2024	Koen Holtzapffel en Henriette van Dunné: Diaconale dienst in de Remonstrantse kerk
18-2-2024	Ineke Reinhold
25-4-2024	Kees van der Hilst
3-3-2024	geen dienst
10-3-2024	Christien Duhoux-Rueb
17-3-2024	Nelleke Kan
24-4-2024	Palmzondag: <i>nog niet bekend</i> . Mogelijk een muzikale dienst
28-3-2024	Witte Donderdag: Joas van der Schoot, Laurenskerk
29-3-2024	Goede Vrijdag: Joas van der Schoot en/of Margreet Eberwijn
31-3-2024	1 ^e Paasdag: Ineke Reinhold
7-4-2024	geen dienst
14-4-2024	wandeldienst i.v.m. Marathon Rotterdam
21-4-2024	Christien Duhoux-Rueb
28-4-2024	Henriette van Dunné
5-5-2024	geen dienst
9-5-2024	Hemelvaart: geen dienst
12-5-2024	Marijn Vermet
19-5-2024	1 ^e Pinksterdag: <i>nog niet bekend</i>

Wij houden onze diensten in de kapel in gebouw De Heuvel. De ingang is op het Grotekerkplein 5, schuin tegenover de Laurenskerk.

Zie verder ook: <https://dgrotterdam.doopsgezind.nl/>

Op zondag 11 februari zal er weer een gezamenlijke diaconale dienst zijn die wordt voorbereid door onze werkgroep diaconie en die van de Remonstrantse gemeente.

Afscheid van Rotterdam

In de dienst van 7 januari 2024 werd de hertaling van Karel Eykman gelezen van Psalm 23. Voor mij geeft deze vertaling, nog meer zelfs dan de oorspronkelijke tekst, goed weer waar het bij geloven om gaat. Op zijn Eykmans: “Was ik een schaap, dan wist ik het wel”. Buiten is het kleddernat en koud en de schapen zakken bijna tot hun buik weg in de modder. In de Psalm komt een heel gelukkig schaap aan het woord. Dit ene schaap zoekt naar veiligheid en geborgenheid, in de kudde en alleen. Dwaalt het af, dan wordt ‘t weer gevonden en door deze ervaring wijs geworden, spreekt het schaap die prachtige woorden uit: “Ik voelde mij goed, kon op hem bouwen. Ik kreeg weer moed, had weer vertrouwen. Hij moedigt mij aan en maakt mij dapper. Met hem erbij lukt het mij alle dagen van mijn leven.”

Hoe mooi is de taak van een gemeente, om menselijke schapen een dak boven hun hoofd te bieden en steeds opnieuw te vertellen over hoe het leven anders kan gaan. Dat iedereen mee mag doen, ongeacht ras, afkomst of rijkdom. Daarom geloof ik oprecht dat de Doopsgezinde Gemeente Rotterdam zich staande kan houden, al raken we soms bevangen door onrust, omdat we onzeker zijn over onze toekomst. Vergeten we dan dat God, die alles op alles zet om dat ene verloren schaap te vinden, ook naar ons omziet? We staan er als Gemeente niet alleen voor.

Ik heb de gemeente een klein ‘bekeerd’ schaap cadeau gegeven. Het is zijn leven begonnen als stenen spaarpot en heeft geleerd dat het in het leven om meer gaat dan geld, dus zijn rug is nu dichtgeplakt met een pleister. Hopelijk voelt het zich snel thuis op het Hang en zal het jullie eraan helpen herinneren dat wij allemaal schapen zijn uit die grote kudde van God, en dat we gezocht worden als we even de weg of de kudde kwijtraken.

Aan mijn taak als menselijke herder van deze kudde in Rotterdam is nu een eind gekomen. Ik ga verder naar een andere kudde en jullie hebben een tijdelijke vervanger gevonden in Marijn Vermet. Ik wens jullie toe dat jullie moed houden en vertrouwen. Met God erbij lukt het wel, alle dagen van jullie leven.

Henriette van Dunné

Toespraakje bij het afscheid van Henriette namens de DGR-Kerkenraad

Lieve Henriette,

Herder zijn is geen sinecure.

Zeker niet wanneer de kudde schapen nog doopsgezind is ook. En zeker niet wanneer je herder wordt van een kudde waar je eerst als lammetje bij hoorde.

Je bent de uitdaging aangegaan. Als herder van de kudde heb je veel verandering meegemaakt.

Zo is groepsdynamiek geen statisch gegeven.

Een gebouw staat. Maar huisvesting is een ander verhaal.

In de wijde omgeving gebeurt van alles en nog wat. Niets is blijvend.

Zelf ga je op cursus. Daar groei je van.

Kortom, er is veel gebeurd in je vijf jaar als voorganger van de Doopsgezinde Gemeente te Rotterdam. En nu is het tijd voor de volgende verandering omdat verandering de enige constante is in deze wereld en het gaat er om hoe je er mee omgaat. Gezang 179 doet daar een uitspraak over. Ik citeer:

“Alles woelt hier om verandering en betreurt ze dag aan dag.

Hunkert naar hetgeen hij zien zal, wenst terug hetgeen hij eens zag”.

Lieve Henriette, we zullen jouw leiding als voorganger als een mooie herinnering bewaren. We danken je nu voor je vasthoudende inzet en zorg voor onze gemeente en wensen je veel geluk bij je nieuwe baan.

Roelof van Pesch

Even voorstellen

Mijn naam is Marijn Vermet en vanaf 1 februari zal ik één dag per week het pastoraat voor de Doopsgezinde Gemeente Rotterdam verzorgen. Zoveel mogelijk zal ik hier de maandag voor aanhouden. Ik ben dankbaar dat de kerkenraad mij hiervoor gevraagd heeft. Voor velen van u geldt dat we geen onbekenden zijn, omdat ik al vanaf 2020 als predikant aan Doopsgezind Den Haag ben verbonden, eerder werkte ik voor Doopsgezind Aardenburg en als Geestelijk Verzorger in het Ziekenhuis van Terneuzen.

Een geloofsgemeenschap is voor mij in eerste instantie een plaats van ontmoeting, gebed en inspiratie. Samen groeien in geloof en vertrouwen, daar draag ik graag aan bij. De volgende liedtekst van René van Loenen uit het liedboek geeft goed uitdrukking aan een spiritualiteit die mij dierbaar is.

*Dat wij onszelf gewonnen geven
aan het bevrijdende bestaan,
aan wat ons uitdaagt om te leven.
Dat wij de stille roep verstaan.*

Ik hoop U allen te ontmoeten...

Door een intensieve pastorale training die ik volg zal ik wel een aantal weken niet bereikbaar zijn, maar tijdens mijn afwezigheid zal Han Cuperus mij vervangen...

Mijn eerste werkdagen zijn: 12 februari, 27 februari, 4 maart...

Ik woon aan de Queridostraat 39 in Voorburg en u kunt mij bereiken via marijnvermet@gmail.com en 06-24817263

Ringdag te Ouddorp op 28-1-2024

De Ringdag van de Ring Zuidwest Nederland vond plaats in de fraaie eigentijdse Vermaning in Ouddorp, die in 1992 de historische schuilkkerk aan de Weststraat verving.

Ongeveer 110 deelnemers van gemeenten uit Zuid-Holland, Zeeland en Noord-Brabant hadden zich aangemeld voor deze jaarlijkse ontmoeting. Voor velen was de tocht vanuit de Zuid-Hollandse metropolen langs de petrochemische industrie in het Botlekgebied uiteindelijk een verademing toen we het vlakke en rustige Goeree-Overflakkee bereikten. De gastvrije broeders en zusters van de gemeente Ouddorp, die in 2022 zijn 400-jarig bestaan vierde, lieten zich van hun beste kant zien en hadden een fraai programma samengesteld.

Na de ontvangst vanaf 9:30 met koffie, thee en frisdrank – en niet te vergeten tal van bakproducten, lekkernijen die graag voor een tweede keer werden afgehaald – was er om 11:00 de “Samendienst”, een inspirerende kerkdienst waarin ds. Marijn Vermet van DG Den Haag voorging. Samen met een groot koor en een enthousiaste dirigent zongen we vanaf het scherm Opwekkingliederen en liederen uit het Nieuwe Liedboek.

Aansluitend was er een uitgebreide lunch met diverse heerlijke soepen, het lekkere vers gebakken nog warme brood waar de Ouddorpers een patent op hebben en een rijke sortering beleg.

Na de lunch was het tijd voor de workshops. We konden o.a. kiezen uit een duin- en strandwandeling, elkaar verhalen vertellen aan de verhalentafel en het horen van de historie van dopers Ouddorp, met speciale aandacht voor de hulp uit Amerika na de watersnood in 1953; “de Ramp”, een blijvende wond in de harten van de mensen in deze regio.

We spraken tussendoor geanimeerd met oude kennissen en maakten kennis met nieuwe mensen. Na de afsluiting was het tijd voor een groepsfoto.

Ouddorp bedankt. We hadden het goed!

De Ringdag van volgend jaar is vastgesteld op 19 januari 2025 en die zal worden georganiseerd door de DG Rotterdam. We hopen die te kunnen houden in “onze” voormalige kerk aan de Noordmolenwerf, die tegenwoordig onder de vlag van de Stichting Droom en Daad “Molenwerf” heet. Voor velen zal het een feest van herkenning zijn om het orgel te horen bespelen en we zullen daar graag de broeders en zusters van de doperse gemeenten in Zuidwest Nederland ontvangen. Werk aan de winkel. Maar dat is Rotterdammers in het algemeen wel toevertrouwd.

Truida Lokhorst en Loek Nijholt

Uit de Kerkenraad

Voorlopige samenstelling van de Kerkenraad

Op donderdag 11 januari jl. kwam de Kerkenraad, bestaande uit de waarnemend voorzitter (Tjitske), de secretaris (Roelof) en de officemanager (Loek), bijeen. Loek is geen lid van de Kerkenraad maar wel belangrijk als verslaglegger van de besprekingen, die wel gedrieën gevoerd worden.

Vacatures

Tijdens de Ledenvertoefing (LV) van zondag 17 december 2023 heeft Peter te kennen gegeven zijn functie als eerste boekhouder/penningmeester per direct neer te leggen. De vergadering heeft het bericht in stilte als kennisgeving aangenomen. De kerkenraad neemt nog contact op met Peter om een afspraak te maken over de overdracht.

Met het vertrek van Peter is een vacature voor eerste boekhouder ontstaan. Wij roepen gemeenteleden en belangstellenden op om zich kandidaat te stellen. De inschrijving zal in de Ledenvertoefing van zaterdag 10 februari aan de orde komen.

Met het vertrek van Mark is tevens een vacature ontstaan voor de functie van voorzitter van de Kerkenraad. Tjitske heeft Mark gedurende een periode van een half jaar (juni-december) vervangen in de rol van waarnemend voorzitter. Zij stelt zich kandidaat voor de vacature van voorzitter. Haar kandidaatstelling en eventueel andere kandidaatstellingen zullen eveneens in de Ledenvertoefing van 10 februari aan de orde komen.

Werkgroep Toekomst

In de afgelopen LV hebben Gieneke, Gerben en Bob zich aangesloten bij de werkgroep. Die bestaat naast de drie reeds genoemden uit Tjitske en Roelof (beiden 'de Trekkers'), Jeroen Schots en Jan van Dunné (onder voorbehoud).

Zoals besproken in de afgelopen LV zet de werkgroep in op het nader onderzoeken van de mogelijkheden tot samenwerking met de Remonstranten in Rotterdam en de Doopsgezinde Gemeente in Den Haag. Ten aanzien van de samenwerking met de Remonstranten gaat nu de voorkeur uit naar samenwerking op activiteiten en in tweede

instantie op bestuurlijke dan wel organisatorische aspecten indien relevant.

Pastoraat

Nu Henriette het beroep uit Wassenaar heeft aangenomen, heeft ds. Marijn Vermet uit de Doopsgezinde Gemeente Den-Haag zich bereid verklaard het pastorale werk in de DGR op zich te nemen voor 0,2 fte. Daar zijn we heel blij mee. De werkgroep Personeel had op maandag 15 januari een gesprek met hem over de overdracht en de aanstelling.

Volgende Ledenvertoeving

Die vindt plaats op zaterdag 10 februari van 10.00 uur tot 13.00 uur in gebouw De Heuvel. Naast verkiezingen van Kerkenraadsleden en de officiële stukken als begroting staat de vergadering in het teken van de toekomst. De inzendingen van de leden, werkgroepen en kringen op de vraag van de werkgroep Toekomst en de Kerkenraad om ideeën over de toekomst op papier te zetten en in te sturen, worden dan besproken aan de hand van het opgestelde resumé. De inzendingen zijn van Johannes De Muinck Keizer, van de kring Nieuwerkerk, van de kring Hilligersberg-Schiebroek, van de Diaconie en Jan van Dunné. Alle inzendingen zijn reeds in uw bezit.

*Met zusterlijke en broederlijke groet,
Tjitske Gelderloos en Roelof van Pesch*

Geen plaats voor jou

Hoe erg moet het zijn
als je steeds moet horen
“Ga naar waar je thuis hoort”
Ook al is dat thuis er niet meer
of misschien wel nooit geweest.
Naar waar huizen in ruïnes veranderen,
de nachtelijke verlichting
uit bommen bestaat.
“Ga terug naar je familie,
je vrienden...je eigen soort.
Was het maar waar
dat zij allen nog leven...
Is het zo gek dat je
een nieuwe toekomst zoekt?
We horen de namen van hen die hun
zoektocht naar LEVEN
met de dood moesten bekopen.
Veel namen al meer dan 200 keer!
Bij het uitzetcentrum Zestienhoven
We staan daar elke eerste zondag van de maand
uit schaamte en protest
Het eerste gebod
leer het ons leven

Truida Lokhorst

Doperse inspiratie in de praktijk

Elke week werk ik een dag in de Pauluskerk. Een dag die niet voorspelbaar is of er hetzelfde uitziet als vorige week. Om 9 uur drommen bezoekers voor de deur, na een half doorwaakte nacht op straat, in een parkeergarage, een plantsoen of met wat geluk bij een vriend op de vloer of de bank.

Steeds op zo'n dag weet ik weer wat doperse inspiratie in de praktijk betekent als je met die daklozen, verslaafden en ongedocumenteerden, psychisch zieken of gewoon vreemde vogels omgaat, terwijl buiten de temperaturen soms rond de 0 graden liggen of het flink regent of stormt en er een politiek vijandige gemeente Rotterdam voor ze moet "zorgen". Of een dreigende landelijke regering die 1 miljoen mensen van dit soort apart zet, alsof het schadelijke diersoorten zijn.

Om kwart voor negen verwelkomt Martijn, de bevlogen predikant-directeur me met "fijn dat je er weer bent". Daarna, door de dag heen, zie en spreek ik tal van die bezoekers die bijna vrienden zijn geworden, ook al zijn ze beneveld door drugs of alcohol en stinken ze. Een zuur mengsel van natte kleding, ongewassen lichamen, zweet, pis en poep, dat lang in je neus blijft hangen. De odeur van de straat. Ik noem het al niet meer de onderkant, maar de zijkant van de samenleving. Mensen die niet om aandacht vragen maar die wel verdienen.

Wat zie je op zo'n dag?

De hevig verliefde Letse jonge meid, die ik al weken ken en die me huilend vertelt dat haar Roemeense vriend plotseling naar zijn land is vertrokken, ik troost haar met woorden uit het hart en hoop dat deze kwetsbare jonge vrouw uit verkeerde handen blijft.

Een Eritrese senior die zijn huissleutel is kwijtgeraakt en 500 euro moet betalen, terwijl niet-Eritreeërs voor 100 euro klaar zijn; boos bel ik namens hem zijn huisbaas, die ook al door een advocaat benaderd is. Een huilende Roemeen van wie de papieren zijn gestolen en die zijn werk kwijtraakt en dus op straat belandt.

Een Bulgars gezin dat uit hun huis is gezet en dat hun kinderen kwijt is aan de kindbescherming. Drugs, jawel, maar ook gewoon liefhebbende ouders. Dat raakte me het meest omdat het om kinderen gaat. En dan die vaste groep zigeuners, die allang geen kleding meer krijgt omdat ze die verkopen, maar die wel slapen in een parkeergarage op het kille beton. Met Maria van die club heb ik een speciale band, we verstaan elkaar voor geen meter (zij spreekt Italiaans en Romani, ik slechts Frans, Duits en Engels), maar toch. Ooit zong ik de eerste regels van Gelem gelem, het Roma-volkslied voor haar en toen kon het niet meer stuk. Soms ben ik gewoon gek.

Op de vroege zondagochtend, op weg naar de Ringdag, stap ik in de metro. Ik zie grote drommen jeugd, vermoeid zittend op het perron, reizend naar hun huis in Ommoord of Nesseland, Capelle of Nieuwerkerk.

Op weg van Beurs naar Blaak kijk ik in de strak starende ogen van een jonge knaap met grote pupillen. Hij heeft blijkbaar een leuke nacht gehad.

Op Blaak sluiten plots de deuren van de metro. Ik zie de verslaafde Hongaarse jonge vrouw die ik als bezoeker van de Paulus goed ken. Met haar kan ik ook geen woord wisselen, hoewel ze honderduit praat tegen mij. Ik zou haar vuile nagels graag laten restaureren in een nailshop en ik wens haar reinheid en regelmaat toe. De deur plet haar arm en ook haar vijf tassen met blikjes en plastic flessen, weggeraapt gedurende de nacht uit de Rotterdamse prullenbakken, de stedelijke bloembakken en de straat vanwege het statiegeld. Ze kermt vanwege haar afgeklemde arm, maar meer nog vanwege de handel die verloren gaat, want geplette blikjes en flessen accepteert de automaat niet meer. In de trein helpen mensen haar, dat doet me goed.

Hoe overleef je in onze metropool? Ik ga op weg naar het landelijke Ouddorp, maar vergeet mijn vrienden hier niet. Zij blijven wel achter en ik niet, wel zie ik ze volgende week weer.

Loek Nijholt

Veldmuis en kerkrat een jaar later...

“Je ziet er nog goed uit”. begon veldmuis voorzichtig... Een jaar zonder onderdak gaat je tenslotte niet in je koude velletje zitten, dacht ze.” Ík voel me prima hoor” antwoorde kerkrat.

“Ik woon hier nog steeds, heb een zee van ruimte en... die werkluï laten nog wel eens iets lekkers achter. Voorlopig hebben ze me zelfs nog nodig om rommel op te ruimen”.

“Verveel je je dan niet want in het weekend zijn er geen mensen.”

Nu kroop kerkrat iets dichtër naar veldmuis en fluisterde met het pootje voor zijn snuit waardoor het extra geheimzinnig werd “Als ik voorzichtig langs de orgelpijpen glijd kan ik mijn eigen muziek maken. Het wordt nog niet een echt lied maar het lukt wel steeds beter”.

Veldmuis kreeg steeds meer bewondering voor zijn achtergelaten vriendje, die totaal geen ontheemde of verweesde indruk maakte. “Kan ik niet bij jou wonen “probeerde muis “want iets groens is hier in geen velden of wegen te ontdekken”. “Wees welkom” sprak kerkrat want na het vertrek van de oorspronkelijke grijze muizen wilde hij er wel een gezellige boel van maken.

“Maar wanneer komen ze terug”? Wilde veldmuis nog weten.”

“Dat weet niemand en ... wat niet weet.....”

Maar muis was al weg, z'n koffer pakken dacht rat. Dat wordt vast heel gezellig.

(wordt vervolgd)

Truida Lokhorst

Dat zootje ongeregeld... het waren er maar twaalf

Ze kwamen naar Jezus toe. Een grote schare van soms wel vijfduizend mensen lezen we in het verhaal van de broden en de vissen.

Maar het waren twaalf trouwe vrienden die meetrokken met Jezus. Gewone mensen als jij en ik. Met eigenschappen die we in ons zelf herkennen en die Hij om zich heen verdroeg.

Petrus trouw maar opvliegend, Lucas bang en omkoopbaar, Thomas de twijfelaar.

Zij kregen de opdracht om Zijn Verhaal over de wereld te verspreiden zodat het verteld kan worden tot op de dag van vandaag.

Het geeft mij moed als we op zondag samenkomen. Soms halen wij de twaalf niet eens.

Zijn Verhaal is er nog steeds. Het heeft ons bereikt en wij mogen het weer verder brengen.

Zelfs met minder dan twaalf. Met onze niet altijd ideale eigenschappen teleurgesteld, boos, moe, uitgedoofd. Gewone mensen, maar o zo trouw.

Truida Lokhorst

Zeeman in de Heer

Elke ochtend begint steevast met mijn ogen druppelen en steunkousen aantrekken. Gelijk 'de Handelingen der Apostelen,' verrichten de meiden van zorggroep 'de Lelie' hun noeste arbeid.

Deze dames zijn heel divers en komen uit alle windstreken. Tijdens hun handelingen, verlenen ze een hongerig oor naar hetgeen er alzo in mijn zeemansmijmeringen omgaat. En stimuleren daarmee opwindende verhalen over verre kusten, waar in plaats van stenen flats. palmbomen naar de hemel rijken.

'Mijmer eens over die aanvaring in de golf van Biskaje', vroeg de zorg.

'Heb ik al duizend maal verteld.'

'Ja maar U vertelt het elke keer weer anders.'

'Okay,' was mijn antwoord. 'Maar ik hou het kort.'

In antwoord daarop ging de zorg er gemakkelijk bij zitten.

De Golf van Biskaje; Bron: <https://syminor.com/uitgebreidere-berichten/zeilreis-2019-zuid-bretagne-en-galicie/oversteek-golf-van-biskaje/>

Tegen Pasen ploegde het 'kop en kont bootje' Luna door een dikke mist in de Golf van Biskaje. In de machinekamer stond de telegraaf naast de manoeuvreerstand van de stoommachine op langzaam vooruit. Uit de luchtkoker naast de stand lieten met zekere regelmaat diverse scheepshoorns zich horen. Plotseling een doffe dreun, met direct er achteraan een siddering die door het hele schip trok.

Ineens lag het scheepje stil.

'Dit voelt niet goed,' zei meester drie van de wacht tegen zijn olieman.

Aan dek heerste paniek. Een Engelse blauwpijper had de voorsteven van de Luna tot aan het ankerspil losgerukt en meegesleurd. Onze kapitein riep met gebalde vuisten vanaf de brug alle Zeegoden aan, om met hem te getuigen dat de Luna van stuurboord komend, voorrang had. Daarna werd scheepsraad gehouden.

Teneinde het voorpiekschot te ontlasten werd besloten om al achteruit varend, voor reparatie de Franse havenstad Brest aan te doen.

Haven van Brest; Bron: <https://www.alltrails.com/nl-nl/wandelpad/france/finistere/centre-ville-de-brest>

'Achteruit varen,' zei de zorg. 'En dat moet ik geloven,'
'Dit is nog maar het begin,' antwoordde ik.

Brest nu, was een gastvrije stad met veel vertier. Zo was de boots tijdens de reparatie als eerste aan wal, bij een weduwe ingetrokken en de tweede stuurman hield het met de directrice van een kostschool.

'Als ratten verlaten zij het zinkende schip,' klaagde de kapitein nadat ook meester drie 's avonds niet meer kwam opdagen.
Waar hij zich ophield gedurende de nacht bleef voorshands een geheim.

Intussen werd door scheepsbouwers op de wal een nieuwe voorsteven gebouwd. Een constructie die al gauw de 'ark' als bijnaam kreeg.
'Met onze kapitein als Noach,' grapte de stuurmansleerling.

Teneinde de verwrongen staal massa van wat ooit een kloeke voorsteven was te kunnen verwijderen, werd het schip achterover geballast. De

herrie die alle werkzaamheden tezamen produceerden, bestreed de bemanning vakkundig met Bretonse whisky.

Een superintendant die namens de rederij poolshoogte kwam nemen, werd tijdens zijn verblijf eveneens met dit drankje buiten westen gehouden.

'Zo dronken als een zeemeeuw,' stelde de hofmeester voldaan vast. De man rapporteerde later op het kantoor dat aan boord de arbeid adelde.

Van de stomer met de geschonden neus waren geen bouwtekeningen meer voorhanden. Puur vakmanschap van de Franse plaatwerkers zorgde ervoor dat de door hen gefabriceerde scheepsneus, tot op de duim nauwkeurig aansloot op het voorpiekschot.

De Luna was een geklonken scheepje, wat inhield dat de nieuwe prefab voorsteven ook vastgenageld diende te worden.

De uit Holland overgekomen klinkers werkten tijdens de Paasdagen in ploegendienst, Zij produceerden daarbij met hun door perslucht aangedreven klinkhamers, onophoudelijk een oorverdovend geratel. Staal tegen staal.

Met de sloopshuid als klankbord.

'Via Dolorosa,' verzuchtte de kapitein godsvruchtig, voordat ook hij gedurende de nacht zijn heil aan de wal zocht. 'In het zeemanshuis,' zo probeerde hij zijn afwezigheid aan boord te legitimeren

Toen de reparatie voltooid was en het schip op vertrek lag, werd de bemanning uitgezwaaid. Waaronder meester drie.

Hij ontving intieme kushandjes van een bevallig figuurtje op de kade, dat opvallend genoeg gekleed ging in het habijt van een non.

'Een zeeman in de Heer,' zei mijn zorg.

Rotterdam, 10/01/24

In Memoriam Co de Leth

Op zondag 10 december is in zijn eigen huis Co de Leth overleden, enige maanden na het verlies van zijn geliefde vrouw, Bea. Co laat drie dochters na en hun gezinnen. Hij was bijna honderd jaar geworden en huisarts in ruste. Co is in Amsterdam begonnen als arts en daarna verhuisde het gezin naar Brielle waar Co jarenlang als bedrijfsarts in de Botlek werkte. Toch wilde Co niet dat er 'arts in ruste' op de kaart kwam te staan. Noch dat er bij zijn uitvaart een toespraak gehouden zou worden. Co was een introvert en bescheiden mens en hij wilde niet te veel in het middelpunt staan. Voor hem was het belangrijk dat iedereen recht gedaan wordt.

Co kwam uit een niet-religieus socialistisch nest en is via een vriend in aanraking gekomen met de Doopsgezinden tijdens zijn studie in Utrecht. Zo heeft hij belijdeniscatechisatie gedaan bij dominee Wuite en kreeg als dooptekst mee 'want in Hem leven wij, bewegen wij en zijn wij vrij' (Handelingen 17:28). Deze tekst heb ik hem voorgelezen bij mijn laatste bezoek en wij hebben er ons over verwonderd hoe passend die tekst geweest is gedurende zijn hele leven.

Velen van u kenden Co uit de periode waarin hij trouw meedeed met de leerhuizen van Afke Maas. Daarvoor bereidde iedereen thuis vragen voor en de eigen antwoorden kregen aandacht in de bijeenkomsten. Co had zijn huiswerk altijd goed gedaan en zijn inbreng was goed doordacht. Zo heeft de gemeente hem leren kennen als een zeer betrokken en gelovig mens. Al kon hij de laatste jaren niet meer naar de kerk komen, hij bleef tot op het laatste moment geïnteresseerd in het reilen en zeilen van de gemeente, zo stuurde hij altijd een stembiljet in voor de Ledenvertoeving. Co was met hart en ziel, in zijn hele denken en levenshouding, een Doper.

Wij zullen de herinneringen aan deze bijzondere, erudiete, en zorgzame mens blijven meedragen. Moge Co rusten in vrede.

Ds. Henriette van Dunné

In Memoriam Jan de Voogd

Op zaterdag 27 januari jongstleden is onze broeder Jan de Voogd overleden. Jan en zijn vrouw Heleen zijn lang actief betrokken geweest in onze gemeente. Ook vanuit diverse posten in het buitenland oefende Jan zijn functie als boekhouder van onze gemeente voortreffelijk uit. Wij zijn hem veel dank verschuldigd. Na hun terugkeer uit het buitenland kwamen Jan en Heleen in Haastrecht te wonen en werden zij lid van de doopsgezinde gemeente in Gouda.

Moge zijn gedachtenis ons tot zegen zijn.
En moge hij nu rusten in Gods vrede.

Margreet Eberwijn-Verveld

Onze gemeente

Predikant

Vacature.

Pastoraat:

Ds. Marijn Vermet marijnvermet@gmail.com en tel. 06-2481 7263

Kerkenraad

Algemeen: kerkenraad@dgrotterdam.doopsgezind.nl

Ieder mailtje wordt automatisch doorgestuurd naar de 3 adressen:

Wvd. voorzitter: Tjitske Gelderloos patagonis13@gmail.com

Secretaris: Roelof van Pesch roelofvanpesch@gmail.com

Penningmeester (boekhouder): vacature

Officemanager: officemanager@dgrotterdam.doopsgezind.nl

Werkgroepen

Communicatie	Loek Nijholt	06-1519 1643
Personeel	Tjitske Gelderloos	06-110 853 89
Diaconie	Marijke v.d. Vijver	06-284 887 60
Diensten	Freekje Wethmar	0180-317 728
Vredeswerkgroep	Ineke Joustra	015-212 4727
Toekomst	Roelof van Pesch	06-251 495 87

Officemanager en ledenadministratie

Loek Nijholt officemanager@dgrotterdam.doopsgezind.nl

Tel. 06-1519 1643

Adressen

Kerk Grotekerkplein 5, 3011 GC Rotterdam

Kantoor Hang 10, 3011 GG Rotterdam

Contact

Website www.dgrotterdam.doopsgezind.nl

E-mail info@dgrotterdam.doopsgezind.nl

Inhoudsopgave

Over de diensten	p. 3
Afscheid van Rotterdam	p. 4
Toespraakje bij het afscheid van Henriette namens de DGR-Kerkenraad	p. 5
Even voorstellen	p. 6
Ringdag te Ouddorp op 28-1-2024	p. 7
Uit de Kerkenraad	p. 9
Geen plaats voor jou	p. 11
Doperse inspiratie in de praktijk	p. 12
Veldmuis en kerkrat een jaar later...	p. 14
Dat zootje ongeregeld... het waren er maar twaalf	p. 15
Zeeman in de Heer	p. 15
In Memoriam Co de Leth	p. 19
In Memoriam Jan de Voogd	p. 20
Onze gemeente	p. 21
Inhoudsopgave	p. 22
Colofon	p. 22

Colofon

De Werf, jaargang 62, nummer 1

De Werf is het blad voor mededelingen en contact van de Doopsgezinde Gemeente Rotterdam. Het verschijnt ongeveer 5 maal per jaar.

Redactie: Werkgroep Communicatie.

De volgende Werf verschijnt op 10-5-2024. Kopij vóór 1-5-2024 naar werf@dgrotterdam.doopsgezind.nl